

Carta de l'Observatori al defensor de la lectora de La Vanguardia sobre la polèmica del pregó de la Mercè

3 d'agost de 2023

L'1 d'agost el senyor Sergi Pàmies publicava un article d'opinió a La Vanguardia amb el següent títol «Intolerants a la Tolerància» arran de la polèmica de l'elecció de l'escriptora Najat El Hamchi com a pregonera de les festes de la Mercè. En aquest article, Pàmies dubtava de l'eficàcia i la professionalitat de l'Observatori Contra l'Homofòbia, on tinc el plaer de ser el coordinador tècnic des de fa 8 anys.

M'agradaria, a mode de reflexió, esgrimir algunes argumentacions que han portat a l'Observatori a posicionar-se en la reconsideració de la pregonera i defensar una associació sense ànim de lucre atacada sense aportar, des de el meu punt de vista, dades que sustentin les afirmacions realitzades.

Per això, m'agradaria aportar algunes dades (per a la informació del Sr. Pàmies). L'Observatori està format per professionals, activistes i voluntariat. En el seu dia a dia quotidià compta amb dues persones assalariades, cap de les dues a jornada completa. A la nostra pàgina web es pot albirar el personal de l'Observatori amb l'objectiu de ser properes a la ciutadania i que exerceixen determinats projectes (Punts Lila i *LGTBI+ o l'elaboració de l'informe anual de l'Estat de la LGTB-fòbia) o fan un treball voluntari sense remuneració. Ja que ha rondat per la web, per cert, bastant millorable, però els recursos que tenim són els que són, s'haurà adonat que duem a terme dos serveis principals: 1) assessorament jurídic i 2) acompanyament psicosocial a les víctimes o

persones afectades per LGTB-fòbia. Tot això acompanyat d'un registre escrupolós i treballant amb diferents agents socials i institucionals contra les violències per orientació sexual, identitat i/o expressió de gènere (OSIEG), a preu de diners públics (arrodonint) d'uns 40.000 euros anuals. El convido quan vulgui a donar un cop d'ull a cadascuna de les justificacions subjectes a l'administració, que duem a terme dues psicòlogues socials i una jurista perquè no tenim recursos per a poder mantenir amb dignitat un lloc administratiu tot l'any (com la majoria d'entitats socials, Sr. Pàmies).

Anem al fet que ha suscitat el seu greuge (i de la majoria de les figures públiques amb discursos transexcloents): El comunicat al qual vostè fa referència, és un comunicat conjunt amb altres associacions i Plataformes i que en dies posteriors s'han sumat altres entitats i organismes institucionals (licomento per si també vol dubtar de l'eficàcia d'aquestes, i així té articles per a la resta d'agost). El nostre posicionament, Sr. Pàmies no va en contra de la identitat de Najat El Hamchi, sinó en contra dels seus discursos, principalment transexcloents, on poguéis una entendre, que nega identitats a les dones trans. Això em sembla important, perquè sembla que volem enderrocar a una «enemiga» costi el que costi, i res més allunyat d'això, el que pretenem és exposar que aquests discursos ens semblen problemàtics i feridors. Hem d'anar un pas més enllà del identitarisme essencialista que ens encaixona. Ara anem pel títol del seu article. Ens diu intolerants a les diverses entitats *LGTBI, feministes i antiracistes que hem demanat la reconsideració de l'elecció de la pregonera El Hamchi. Sota el meu parer, l'ús i abús de la paraula tolerància és erroni. No demanem tolerància, demanem respecte als drets humans i el que em sembla més greu, és que unes certes elits continuïn qüestionant les identitats de les persones trans*, com si fos un debat amb diverses opcions i que els drets de les mateixes estan subjectes a polèmiques d'opinió popular.

La intolerància que propugna fa el joc al neoliberalisme individual, es tracta d'un model d'acceptació fraternal, de construir un altre al qual tolerar. En aquest sentit, la tolerància permet que la societat perduri sense que la solidaritat sigui necessària per a construir comunitat. Advocaria per la interrelació i transformació amb l'altre, perquè aquí on ens veu, no tenim problemes a parlar amb ningú, a establir debat, sempre i que els seus dubtes estiguin dins d'un marc de respecte i racionalitat. Els discursos de Najat, avui dia, s'allunyen d'aquests estàndards. El seu article de crítica gratuïta i desinformada cap al nostre treball no em va fer mal personalment, sé perfectament que hem de millorar en molts aspectes, però també li asseguro que treballar en una ONG amb recursos limitats és d'una convicció moral intacta en el projecte i en la transformació política per a fer la vida de les persones més vivibles. El convido a que pugui llegir-se les memòries anuals de tot el treball fet a l'any (detallat), o si vol continuar amb la seva eficàcia vagi als Informes anuals de l'Estat de la LGTB-fòbia a Catalunya (els pot trobar en la nostra «meravellosa» web). Ja que està fent una recerca a fons, el convido també que vagi a preguntar per l'eficàcia de les administracions, que crec que de recursos tenen bastant més i compari.

Ens trobem en un context sociopolític on els discursos d'odi (cal saber diferenciar entre dubtes i atacs), estan repletes de falsedats que assenyalen i estigmatitzen sense aportar documentació ni cap fonamentació. Uns discursos que tenen les seves conseqüències en l'imaginari social de la ciutadania i que posa en el punt de mira a les dones trans. Uns discursos que com he dit s'allunyen de qualsevol mena de debat, no volem tolerància Sr. Pàmies, volem que es respectin totes les vides i totes les identitats. I el seu article simplement no ajuda. Abans d'assenyalar a una entitat, cridi'ns, que per a escriure és millor estar informat i a partir d'aquí generi la crítica que vulgui.

Cristian Carrer Russell, psicòleg social i coordinador tècnic de l'Observatori contra l'Homofòbia de Catalunya.